

Du, som går ud fra den levende Gud

N.F.S. Grundtvig 1837

Melchior Franck 1628 / Thomas Laub 1902

Du, som går ud fra den le-ven-de Gud, ån-der-nes Ånd i det hø - je!
Men-nes-kens køn mod Guds en-bår-ne Søn stri-den-de står dig for ø - je.

9
men af din nå - de, o, bliv dog her! Nat-ten er skum-mel, og den er nær.

1. Du, som går ud fra den levende Gud,
åndernes Ånd i det høje!
Menneskens køn mod Guds enbårne Søn
stridende står dig for øje,
men af din nåde, o, bliv dog her!
Natten er skummel, og den er nær.

2. Tunger af ild og dog prædiken mild
giv dem, du salver og sender!
Saligheds ord i apostlenes spor
vandre til jorderigs ender,
så ingen menneskefod har rørt
pletten, hvor ikke dets røst blev hørt!

3. Glæde og lys med dem komme til bys,
blomstre lad muld, hvor de træde!
Styrke og mod bringe svaghed på fod,
trøst finde alle, som græde!
Ved evangeliets milde røst
miskundhed vågne i hvert et bryst!

4. Skin over vang som en morgen med sang,
morgen i maj, når det grønnes!
Lifligheds magt gøre dorskhed opvakt,
så på Guds nåde der skønnes!
Tonerne dybe i gry og kvæld
røre selv hjertet så hårdt som fjeld!

5. Pinselig dåb til Guds herligheds håb
folkefærd alle genføde!
Tale og skrift om vor frelsers bedrift
blomstre som roserne røde!
Livstræet skyde af korsets rod!
Smage lad alle, vor drot er god!

6. Saligheds fryd for Genløserens dyd
times lad mennesker alle!
Faderens råd og den Helligånds dåd
sammen i Frelseren falde,
så af det hele, som Gud har skabt,
går kun fortabelsens æt fortabt!